

ме то си на прѣстолъ тѣ съ много игри въ циркъ тѣ. Зелени ти се расърдили за дѣто ги гонило правителство то, та отеднажъ напуснали игра та и си отишли отъ циркъ тѣ, и направили голѣма буна въ градъ тѣ; Сини ти, съшто така не се благодарили отъ отнасяне то на царь тѣ, та повече то станали едно съ противници ти си. Петъ дни бунтовници ти владали въ столицина та, и избрали другъ царь; войска та била на два ума. Юстинианъ вече штѣлъ да се качи на корабъ и да бѣга отъ Цариградъ; нъ гордѣлива та и пѣргава та му жена Теодора не го оставила, и му казала, че по-добрѣ е да умре честно, а не да бѣга. Благодарение, ней, зели се рѣшителни мѣрки. Велизарий събралъ нѣколко вѣрни ветерани, и ненадѣйно налѣтѣлъ на циркъ тѣ, дѣто побунений народъ се веселилъ заедно съ новий царь; тамъ тии истрепали много свѣтъ отъ Зелени ти, и буна та била уталожена.

Юстинианъ зарѣчалъ на обичний си министръ Трибониана да събере римски ти закони и заповѣди ти на царя ти, та да напише отъ тѣхъ единъ законникъ. Трибонианъ съ помощъ та на други законовѣдци скоро извършилъ това нѣшто. Тоя прочутъ *Законникъ на Правдини ти* Римски послужилъ отпослѣ за примѣръ на европейски ти законовѣдци. Освѣнь това, Юстинианъ се прочулъ и съ това, че сградилъ въ Цариградъ много хубава црѣква Свята София. Казоватъ, кога се свършила сградата, Юстинианъ толкова се зарадовалъ отъ нейна та хубость и голѣмина, штото извикалъ: »Слава Всевишнему, който ме удостои да извърша такъва работа. Азъ те надминахъ Соломоне!« На Юстинианово врѣме буби ти за коприна прѣвъ пѣтъ били прѣнесени въ Европа, и се въвело копринарство то.

Слѣдъ Юстиниана настанали размирици въ Византийско то царство. Войници ти често свалели царя ти и въскачвали повече то войводи ти. Уобшто у Цариградский